

סיפורים נפלאים פרשת יתרו

נפעם מול הבניינים הגדולים והמכונות המפוארות, בהגיעו לקצה העיר הבחין בברזלים ארוכים על הכביש, וקווים ביניהם, מעולם לא ראה מסילת רכבת, והוא שש למראה הברזלים, הרי ברזלים כאלה בדיוק יועילו לו כשהוא זקוק לרסן את הסוס!
הוא החל לפרק את המסילה, ועבד במשך כשעה וחצי.
לפתע שמע צפירה, ובדעתו עלתה המחשבה שאולי מתקיימת באזור שמחה, שהרי בחתונה צופרים, הוא ממשיך לעבוד, והצפירה מתחזקת, כעת הוא הגיע למסקנה, שזו בוודאי חתונה ויצא בריקוד תוך כדי עבודתו, אדם העומד מן הצד יכול היה לחשוב שהכפרי ודאי חירש, אך הוא שומע היטב! אבל, אוי לה לאותה שמיעה שתביא אותו לריסוק איברים, כשקטר צופר - יש לזוז מהפסים! יתרו שמע את קולו של הקטר - והבין!
(מפי הרב יגאל בראון)

"ואתה תחזה מכל העם" (יה, כא)

ברש"י פרשת יתרו בשם המכילתא מובא שלייתו היו שבע שמות ואחד מהם יתר - על שם שיתר פרשה אחת בתורה "ואתה תחזה", ולכאורה הרי הפרשה מתחילה "ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עושה, נבול תיבול וגו' כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשוהו לבדך", ורק להלן פירש הצעתו "ואתה תחזה" וכו', וא"כ מדוע נקראת הפרשה ע"ש "ואתה תחזה וגו'" ולא ע"ש "לא טוב הדבר".
וענה הגאון הנ"ל "לא טוב הדבר" - בקורת, זאת עדיין אינה נחשבת לפרשה שתהיה ראויה להקרא על שמו, רק "ואתה תחזה", אם מוכנים לתת כתף, לפעול מעשים ופעולות חיוביות, זה יכול להחשב לפרשה בתורה.
הסיפור - משל הבא שמובא בספר 'ופריו מתוק' ימחיש את העניין ביתר שאת:

מעשה בבחור שהיה בעל כשרון גדול בציור, וכדי להשתלם יותר באומנות זו, החל ללמוד אצל צייר נודע שתערוכותיו מוצגות בגלריות הנחשבות ביותר בעולם, הצייר השתדל להעביר לתלמידו יכולות ציוריות מרשימות, ובהן להצליח לבטא את המציאות בצבעים ססגוניים, כמו כן הוא דחף את הבחור להראות את ציוריו לאחרים, כדי לקבל ביקורת ולדעת מה יש לשפר, הבחור הלך והתקדם, ובאחד מימי האביב החליט ללכת ולצייר ציור נוף אמיתי בשטח.
הוא נסע אל מרחבי הגליל הירוקים עד שלבסוף מצא את התמונה שחלם עליה: מפל מים קטן הזורם מבעד לעלווה ירוקה, כשברקע הרים גבוהים מעוטרים בפריחה צבעונית של כלניות, הוא עמל על הציור במשך שעות רבות, ערבב צבעים, הוסיף עוד קו זעיר פה, ועוד נקודה קטנה שם, עד שלבסוף

"וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלקים למשה ולישראל" (יה, א)

שואל רש"י: "מה שמועה שמע ובא? קריעת ים סוף ומלחמת עמלק".

רש"י שואל מה הניע אותו לעזוב, ומשיב שכנראה שמע משהו מיוחד על עם ישראל, שואלים כולם: והרי כולם שמעו? האם רק אליו הגיע השמועה?

אומות העולם שמעו את השמועות המסעירות, אך מאומה לא השפיע עליהם, "שמעו עמים ירגזון... אז נבהלו אלופי אדום, אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישרי כנען" (טו, טו) היה עוד אחד ששמע, ומיהו? עמלק, אך הוא בא להילחם עם עם ישראל, כל אחד הגיב אחרת.

יתרו שמע והבין את המסר העמוק שבדברים, לכן הוא הגיע ולא הם, היתה זו שמיעה עמוקה.

במלחמת העולם הראשונה נמלטו יהודים רבים מעיירה בשם קרקוב מפולין לאוסטריה שבוניה, בחג החנוכה נעמד רב וינה ודיבר על גבורתם של החשמונאים, שאל הרב: "היכן החשמונאים של הדור שלנו?" והסביר "ב"ה, יש לנו תלמודי תורה לבנים, אולם לבנות אין מסגרות מתאימות, הן לומדות בבתי ספר של הגויים, ביום ראשון כשיש חופש מלמדים אותם קצת יהדות, וכך הן סוטות מדרך התורה, מיהו האדם שיוכל לפתוח מסגרת לבנות? החשמונאים יצאו נגד היוונים והצילו את עם ישראל, היכן החשמונאים שלנו? בעזרת נשים ישבה אישה צנועה ששמעה את הדברים, שמה היה שרה שנירר, היא שמעה את הדברים ופתחה מסגרת מיוחדת לבנות, הקבוצה הקטנה גדלה עד שנהיתה לכיתה, אט אט הכיתה התרחבה, היא יצרה את הגרעין הראשון למפעל העצום שנקרא היום "בית יעקב", ישבו בבית כנסת עשרות אנשים, כולם שמעו והיא היחידה שפעלה, היא שמעה את השמועה האמתית.

ועוד בענין השמיעה והבנת השמיעה, מעשה בבחור מיוחד בשם רחמים שהגיע לפרקו, ידעו כולם שסיכוייו למצוא שידוך הגון אינם גדולים, אכן, השנים עברו, והוא לבדו.

באחד הימים צלצל הטלפון של חבר החדר של רחמים, חברו הטוב של אביו מעוניין לברר על רחמים, הבחור הופתע והתבלבל, מתוך נאמנות לחברו הטוב של אביו, ומתוך ידיעה ברורה שעליו לומר את האמת אמר: "אומר לך את האמת, הכול לא בסדר!" שמע אביה של הבחורה, הודה לו, וכעבור שבועיים נשברה צלחת, נדהם החבר ובסקרנותו שאל בעדינות את אביה של הכלה במסיבת האירוסין: "אמור לי בבקשה, האם לא הפריעו לך דברי?" ענה אביה של הבחורה: "שאלתי את בתי אם מפריע לך עניין הקול, כי שמעתי שהקול לא בסדר, היא השיבה שלא, וברוך ה', התארסה"... (אמונה שלמה)

"וישמע יתרו" (יה, א)

בכך שהגיע, נבדל מהשאר ששמעו ולא באו, ומדוע לא נאמר רק "ויבוא יתרו"? מעשה בכפרי ששקוע היה בעבודת האדמה ובטיפול בבעלי החיים, שנסע לעיר, בהגיעו לעיר הגדולה עמד

לעי"נ

הרה"צ פנחס בן ר' בנימין בינוש
רוזנבוים זצוק"ל - כ"ו בניסן

סיפורים נפלאים ברשת יתרו

החסידים, ופעם אחד היה אצל אא"ז ז"ל בימים אחרונים דחג הסוכות, וראה איך שביום הושענה רבה לערב הלכו מהסוכה לגמרי ובליל שמיני עצרת לא פסע פסיעה להסוכה, וגמר בדעתו לשאול את אא"ז ז"ל על ענין זה, ולמחר בשמיני עצרת הלך פנימה לשאול אותו ותיכף כשבא לשם קודם פתחו את פיו לשאול, אמר לו אא"ז ז"ל אספר לך מעשה בדחנות.

פעם אחד השיג מלך אחד מאלארז צייר נפלא מופלג באומנות הציור היינו שצייר איזה דבר אף שצייר אותו על הנייר בשטחו אף על פי כן היה נראה כבולט ועומד (תלת מימד), ועשה המלך סעודה וקרא לשרים גדולים להראותם את יופי מלאכת המאלארז וציוה להצייר לצייר איזה דבר, וצייר שדה עם השיבולת עם הקש והיתה נראית מכוון כשדה עומדת עם השיבולת והקשין, והראה להם זאת ונתפלאו מאוד על גודל יופי האומנות כמו שדה ממש, ועמד מרחוק כפרי אחד וראה את הציור ואמר להמלך שאינו מכוון זה הציור כשדה, כי השדה כשהיא בקומתה ובגדלה אזי נראין הקשין והשיבולת נעים ונדים לכאן ולכאן, וזה הציור עומד על עמדו בלי תנועה, החזירו להצייר את הציור וצוה לו שיעשה איזה ציור אחר טוב מכוון בלי שום פקפוק, ועשה הצייר באר מים עם הדלי ושוקת להשקות הבהמות ואחר מושך הדלי, והמלך עשה כמו כן יום שני להראות העמים והשרים את יופי מעשה הצייר, וכשנתן להם הצייר תמונת הבאר והמים והדלי והשוקת ומכשיריו נתפלאו יותר, ובא כמו כן הכפרי הנ"ל ופייס להמלך ואמר שאינו מכוון זה הבאר לבאר האמיתי, כי בהבאר האדם שמושך בהדלי פעם מרכין את גופו ופעם זוקף גופו ומנענע עצמו, ובהציור מצייר אדם עומד ואחז בדלי בלי תנועה, החזיר להצייר את הציור וצוה לו שיעשה איזה דבר מופלג בשלימות שלא יתבייש עוד, הלך וצייר את המלכה של המלך בתמונתה ולבושה ותכשיטיה מכוון ממש כפי שהיו הכל מכירים אותה, כשראו השרים הציור הזה התפלאו מאוד כי ראו שהיתה תמונתה מכוון ממש בכל תמונת פניה ותכשיטיה, הכפרי הנ"ל העיז פניו ואמר שלא טוב עשה התמונה כי המלכה יש לה חריצים על מצחה כדרך האדם שמתנענעים החריצים שעל המצח, כשראה הצייר שגם בהמלכה אמר חסרון הלך הצייר והכה את הכפרי על לחייו ואמר לו בשלמא בבאר ובשדה יש לך ידיעה אבל בעניני מלכה אין לך שום ידיעה, עכ"ל המעשה, ואמר להרב לך בכל טוב ולא הספיק עוד לשאול, והיינו כנ"ל שלא יסתכל בדרכי הצדיק כי גבהו דרכיו מערכנו ואין לנו הבנה, (דברי ישראל)

הציור היה מושלם, בערב כאשר הגיע לביתו, החלה המלחמה הקבועה בתוכו, 'הציור הזה לא מוצלח בכלל', הרהר, 'שילוב הצבעים איננו מציאותי', המשיך בחיבוטי הנפש שלו.

למחרת בבוקר, קם ונטל את הציור איתו, ולקח גם כמה עטים ודף נייר גדול, הוא הלך לטיילת הגדולה שבעירו, הציב את היצירה על גבי כן ציור, ומתחתיה כתב על דף: 'שלום לכם, אני צייר מתחיל, והייתי מאוד רוצה לדעת מה דעתכם על הציור שלי, אנא, אם אתם רואים שיש איזו בעיה בציור, סמנו את הדבר ע"י ציור איקס במקום הטעון שיפור', בערב הגיע אל ציורו, ועיניו חשכו, כל הציור היה מלא באיקסים... היה ניתן להבחין בכך שזו לא הייתה עבודתו של אדם אחד שהחליט להשחית את הציור, האיקסים היו בגדלים שונים ובצבעים שונים, וניתן היה לראות בוודאות שאנשים רבים השאירו את חותמם הביקורתי על גבי היצירה, סר הצייר הצעיר לבית מורהו, סיפר לו את הסיפור ובעיניים דומעות אמר לו: 'זהו, אני כישלון מוחלט, תראה....'

אבל המומחה חייך, ואמר לו: 'אני מבקש שתכין לי ציור נוסף, בדיוק כמו הקודם.'

לאחר יומיים הוא שב עם ציור חדש, והמורה לקח קופסת צבעים ודף גדול, וביקש מתלמידו להתלוות עימו אל הטיילת, המורה הציב את הציור באותו מקום וכתב מתחתיו: 'שלום לכם, אני צייר מתחיל, והייתי מאוד רוצה לדעת האם ניתן לשפר משהו בציור הזה, לפניכם ערכת צבעים, וכל מי שחושב שניתן לשפר דבר-מה, בבקשה שיתקן את הדרוש תיקון.'

בערב שבו השניים אל הציור, ולמורה הפלא - שום שינוי לא היה בו! כך היה גם במשך היומיים הבאים, ואז פנה המורה אל תלמידו ואמר לו: 'אתה יודע מה המסקנה? - זו לא חכמה לתת ביקורת על השני ולסמן איקסים על כל מה שהוא עושה, התשובה שיש להשיב לכל המבקרים למיניהם היא: 'בשמחה רבה, בוא נראה אותך עושה את זה טוב יותר...'

פעמים רבות אנו מותחים ביקורת על אחרים, ועלינו לזכור, שקל מאוד לסמן איקסים על מעשיהם של אחרים, על מנהיגים, מורים והורים, ולהעיר כל העת על מעשיו ופעולותיו של השני, אך לכשנשאל את המבקר: 'מה אתה מציע לעשות, האם יש לך פתרון?'

- שפתיו נאלמות, ואין לו מה למכור! לכן במקום למתוח ביקורת, הבה נתקן את עצמינו, ואת השני נדון לכף זכות... זו הדרך האמיתית לתיקון העולם. רק "ואתה תחזה" אם מוכנים לתת כתף, לפעול מעשים ופעולות חיוביות, זה יכול להחשב לפרשה בתורה!

בסיוע עמותת "חינוך וסיוע באהבה"

לרפואת רפאל אהליהב בן מרים

"וישלח משה את חותנו" (יח, כד)

שלא יביט עוד במה שהוא עושה ולא יסתכל בדרכו והילוכו, שלא יתן לו עוד עצות.

מעשה היה אצל אא"ז זצוק"ל, שהיה רב חסיד אחד בעיר נאשלעסק שנתגדל בין המתנגדים ואחר כך נסע והסתופף בצל אא"ז זצוק"ל ודרכו היה לשאול ולחקור תמיד על דרכי